

NOLŪKS, KAS MAINĪS MŪSU KALPOŠANU NORĪKOJUMOS

Kaut arī kalpošanai norīkojumos ir daudz nolūku, mums vajadzētu censties kalpot ar vēlmi palīdzēt citiem vēl pamatīgāk pievērsties evaņģēlijam un vēl vairāk līdzināties Glābējam.

Ja mēs milam citus tā, kā tos mil Glābējs, mēs vēlēsimies palīdzēt tiem tāpat, kā to darīja Viņš. Būdam Labais gans, Viņš ir vispārākais jēgpilnas kalpošanas piemērs.

Cenšoties kalpot Viņa veidā, mums būtu svarīgi atcerēties, ka viņa centieniem — milēt, pacilāt, kalpot un svētīt apkārtējos — bija daudz augstāks mērķis par viņu neatliekamo vajadzību apmierināšanu. Viņš neapšaubāmi zināja par viņu ikdienas vajadzībām un juta līdzīgu tā brīža ciešanām. Tādēļ Viņš dziedināja, paēdināja, piedeva un mācīja. Tomēr Viņš vēlējas darīt kaut ko vairāk par ikdienas slāpju remdēšanu (skat. Jāņa 4:13–14). Viņš vēlējas, lai apkārtējie cilvēki

sekotu Viņam (skat. Lūkas 18:22; Jāņa 21:22), iepazītu Viņu (skat. Jāņa 10:14; Mācības un Derību 132:22–24) un īstenotu savu dievišķo potenciālu (skat. Mateja 5:48). Un tā tas ir vēl joprojām (skat. Mācības un Derību 67:13).

Pastāv neskaitāmi veidi, kā mēs varam palīdzēt svētīt citus, taču, ja mūsu kalpošanas augstākais mērķis būs palīdzēt citiem iepazīt Glābēju un vēl vairāk līdzināties Viņam, mēs strādāsim tik ilgi, līdz pieredzēsim to dienu, kad mums vairs nebūs jāmece saviem tuvākajiem, kā iepazīt To Kungu, jo mēs visi jau būsim Viņu iepazīnuši (skat. Jeremijas 31:34).

Glābējs pievēršās ne tikai neatliekamam vajadzību apmierināšanai

- Vairāki cilvēki pielika lielas pūles, lai atnestu savu draugu pie Jēzus un lai Tas dziedinātu viņu no triekas izraisītās paralizes. Kaut arī beigu beigās Glābējs šo vīru dziedināja, Viņš bija daudz ieinteresētāks tajā, lai piedotu tam viņa grēkus (skat. Lūkas 5:18–26).
- Kad ļaudis atveda pie Glābēja sievieti, kura bija pieķerta laulības pārkāpšanā, Viņš izglāba tai dzīvību, to nenosodot. Taču Viņš vēlējās to glābt arī garīgajā ziņā, sakot tai: „Ej un negrēko vairs!” (Skat. Jāņa 8:2–11.)
- Marija un Marta sūtīja Jēzum ziņu, lūdzot, lai Tas nāk un dziedina Savu draugu Lācaru. Jēzus, kurš neskaitāmas reizes bija glābis citus cilvēkus, novilcināja Savu ierašanos līdz brīdim, kad Lācars bija miris. Jēzus zināja, ko ģimenes locekļi vēlas, taču, uzceļot Lācaru no mirušajiem, Viņš stiprināja viņu liecību par Savu dievišķumu (skat. Jāņa 11:21–27).

Kādus vēl piemērus jūs varētu pievienot šim uzskaitījumam?

Ko varētu darīt mēs?

Ja mūsu nolūks būs palīdzēt citiem arvien vairāk līdzināties Glābējam, tas mainīs to, kā mēs kalpojam savos norikojumos. Te būs daži veidi, kā izpratne par to var vadīt mūs mūsu kalpošanas centienos.

1. ideja: Sasaistiet kalpošanu ar Glābēju

Lai gan visi mūsu centieni darīt labu ir uzskatāmi par lietderīgiem, mēs varam censties pilnveidot savu kalpošanu, sasaistot to ar Glābēju. Piemēram, kaut arī būtu lietderīgi pagatavot maltīti sasirgušai ģimenei, kam jūs kalpojat norikojumā, šo vienkāršo milestības apliecinājumu varētu papildināt ar jūsu liecību par Glābēja milestību pret šiem cilvēkiem. Kaut arī cilvēki novērtēs jūsu palīdzību dārza darbos, varbūt to varētu padarīt jēgpilnāku, piedāvājot tiem priesterības svētību.

Elders Nils L. Andersens no Divpadsmit apustuļu kvoruma ir mācījis: „Labsirdīgs cilvēks var palīdzēt kādam nomainīt riepu, aizvest savu istabas biedru pie ārsta, papusdienot kopā ar kādu, kurš ir noskumis, vai uzsmaidīt un sasveicināties ar kādu, lai padarītu viņa dienu saulaināku.

Taču tas, kurš seko pirmajam bauslim, dabiski pievienos šiem būtiskajiem kalpošanas darbiem vēl kaut ko.”¹

2. ideja: Pievērsieties derību ceļam

Savā pirmajā Baznīcas prezidenta uzrunā prezidents Rasels M. Nelsons Baznīcas locekļiem teica: „Palieciet uz derību ceļa.” Derību slēgšana un ievērošana „atvērš durvis uz pilnīgi visām garīgajām svētībām un privilēģijām, kas [vien] ir pieejamas”.²

Būdami pēdējo dienu svētie, mēs esam tikuši kristīti un konfirmēti, saņemot Svētā Gara dāvanu. Cienīgiem viriešu kārtas Baznīcas locekļiem tiek piešķirta priesterība. Mēs dodamies uz templi, lai saņemtu savu endamentu un tiktu uz mūžiem saistīti ar savām ģimenēm. Šiem glābšanas priekšrakstiem un ar tiem saistītajām derībām ir izšķiroša loma tajā, lai mēs varētu kļūt tādi, kā Viņš, un līdz ar to būt kopā ar Viņu.

Mums var būt būtiska loma tajā, lai palīdzētu citiem virzīties pa šo ceļu, palīdzot tiem ievērot savas derības un sagatavoties turpmāku derību slēgšanai.³ Kā jūs varētu palīdzēt individiem un ģimenēm, kam jūs kalpojat, saņemt nākamo priekšrakstu, kas tiem ir nepieciešams? Tas var nozīmēt, ka jūs palīdzat kādam tēvam sagatavoties kristīt savu meitu; izskaidrojat, kādas svētības tiks saņemtas, slēdzot nākamo derību; vai pastāstāt, kā gūt jēgpilnāku pieredzi, atjaunojot savas derības caur Svētā Vakarēdiena pieņemšanu.

3. ideja: Aiciniet un iedrošiniet

Ja tas ir pieņemami, apspriedieties ar tiem, par kuriem jūs gādājat, par viņu pievēršanos un centieniem vēl vairāk līdzināties Kristum. Dariet tiem zināmu, kādas labas īpašības jūs esat viņos saskatījuši un par ko jūs viņus apbrīnojat. Noskaidrojiet, kādā jomā, viņuprāt, tie varētu pilnveidoties, un aprunājieties par to, kā jūs varētu tiem palīdzēt. (Vairāk informācijas par to, kā apspriesties ar tiem, kam jūs kalpojat norikojumā, meklējiet rakstā „Apspriedieties par viņu vajadzībām”, *Liahona*, 2018. g. sept., 6.–9. lpp.)

Nebaidieties aicināt tos sekot Glābējam un ļaut, lai Viņš palīdz tiem īstenot savu dievišķo potenciālu. Šis aicinājums var mainīt viņu dzīvi, ja vien jūs izsakāt to, paužot savu pārliecību par viņu spējām un savu ticību Glābējam.

Seši veidi, kā mēs varam palīdzēt citiem tuvināties Kristum

Šeit ir ietvertas idejas, kā jūs varat atbalstīt citus, palīdzot tiem uzlabot savu dzīvi un virzīties uz priekšu pa derību ceļu. (Vairāk ideju meklējiet rokasgrāmatas *Sludini Manu evaņģēliju* 11. nodaļā.)

1. **Dalieties.** Esiet patiesi un tieši, stāstot par to, kā Glābējs ir palīdzējis jums, kad jūs esat centušies tuvināties Viņam, dzīvojot pēc evaņģēlija principiem — pat par spīti pieredzētajām neveiksmēm.
2. **Apsoliet svētības.** Cilvēkiem ir vajadzīgs iemesls, lai mainītos, kas šķīstu daudz saistošāks par to, kādēļ atstāt visu tā, kā ir. Izskaidrojot, kādas svētības nesis attiecīgā ricība, jūs varat dāvāt tiem iespaidīgu motivāciju (skat. Mācības un Derību 130:20–21).
3. **Aiciniet!** Dzīvojot pēc kāda evaņģēlija principa, mēs iegūstam liecību par tā patiesumu (skat. Jāņa 7:17) un daudz padziļinātāk pievēršamies evaņģēlijam.⁴ Teju katras savstarpējās mijiedarbības laikā mēs varam izteikt vienkāršu aicinājumu — darīt kaut ko tādu, kas palīdzētu citiem pilnveidoties.
4. **Kopīgi plānojiet.** Kam būtu jānotiek citu dzīvē, lai tie veiksmīgi īstenotu savu apņemšanos mainīties? Kā jūs varētu tiem palīdzēt? Vai jums vajadzētu runāt par konkrētu laika periodu?
5. **Sniedziet atbalstu.** Ja tas šķiet lietderīgi, izveidojiet līdzcilvēku atbalsta loku, kas varētu palīdzēt konkrētajam cilvēkam nezaudēt motivāciju un gūt

panākumus. Mums visiem ir nepieciešami sirsnīgi atbalstītāji.

6. **Sekojiēt līdzī notiekošajam.** Regulāri runājiet par attiecīgo cilvēku progresu. Pievērsieties konkrētajam plānam un, ja nepieciešams, pilnveidojiet to. Esiet pacietīgi, neatlaidīgi un uzmundriniet citus. Pārmaiņas var prasīt zināmu laiku.

Aicinājums rīkoties

Padomājiet, kā jūsu centieni kalpot norikojumā — vai tie būtu lieli vai mazi — varētu palīdzēt citiem vēl pamatīgāk pievērsties evaņģēlijam un vēl vairāk līdzināties Glābējam.

Rakstiņu „Kalpošanas principi” nolūks ir palīdzēt mums mācīties citam par citu gādāt, nevis dalīties ar tiem kā ar vēstījumiem apmeklējumu laikā. Ja mēs iepazīsim cilvēkus, kuriem mēs kalpojam, Svētais Gars palīdzēs mums saprast, kāds vēstījums tiem ir nepieciešams — līdztekus mūsu līdzjūtībai un gādībai.

ATSAUCES

1. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, speeches.byu.edu.
2. Rasels M. Nelsons, „Kopīgi dodoties uz priekšu” *Liahona*, 2018. g. apr., 7. lpp.
3. Skat. Henrijs B. Airings, „Derības meitas” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2014. g. maijs, 125.–128. lpp.
4. Skat. Deivids A. Bednārs, „Pievērsti Tam Kungam” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2012. g. nov., 106.–109. lpp.